

Sygnatura akt II K 189/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Nysie, Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Rejonowego Bartłomiej Madejczyk

Protokolant – sekretarz sądowy Beata Bilińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 19 czerwca i 10 lipca 2018 roku

sprawy karnej

1. A. P. (P.)

s. F. i S. z domu M.

ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 14.02.2018 r. w P. na klatce schodowej w budynku zlokalizowanym przy ulicy (...) poprzez szarpanie, popychanie, przytrzymywanie za nadgarstek, rzucenie o ścianę korytarza ww. nieruchomości spowodował u A. S. (1) naruszenie czynności narządu ciała i rozstrój zdrowia w postaci stłuczenia przedramienia z otarciem skóry, jak również stłuczenia okolicy łopatki lewej, które to obrażenia utrzymywały się u pokrzywdzonej A. S. (1) przez okres nie dłuższy niż 7 dni,

tj. o czyn z art. 157 § 2 k.k.

II. w tym samym miejscu i czasie znieważył pokrzywdzoną A. S. (1) przy użyciu słów uznawanych powszechnie za obelżywe,

tj. o czyn z art. 216 k.k.

2. A. S. (2) z d. K.

c. W. i E. z domu C.

ur. (...) w K.

oskarżonej o to, że:

III. dnia 14.02.2018 r. w P., na klatce schodowej w budynku mieszczącym się przy ul. (...) znieważyla A. P. przy użyciu słowa powszechnie uznanego za obelżywe,

tj. o czyn z art. 216 § 1 k.k.

1) na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. oraz art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne wobec oskarżonego A. P. o czyn zabroniony z art. 157 § 2 k.k. oraz o czyn zabroniony z art. 216 § 1 k.k. – opisane w pkt I i II części wstępnej wyroku warunkowo umarza na okres próby wynoszący 1 (jeden) rok,

- 2) uniewinnia oskarżoną A. S. (1) od popełnienia zarzucanego jej czynu,
- 3) na podstawie art. 67 § 3 k.k. orzeka od oskarżonego A. P. na rzecz pokrzywdzonej A. S. (1) napiwkę w wysokości 1000 (tysiąca) złotych,
- 4) na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt k.k. orzeka wobec oskarżonego A. P. obowiązek przeproszenia pokrzywdzonej A. S. (1) na piśmie w terminie 14 (czternastu) dni od daty uprawomocnienia się niniejszego wyroku,
- 5) na podstawie art. 629 k.p.k. w zw. z art. 628 pkt 1 k.p.k. w związku z rozstrzygnięciem zawartym w pkt 1 wyroku zasądza od oskarżonego A. P. na rzecz oskarżycielki prywatnej A. S. (1) zwrot poniesionych przez nią kosztów procesu w kwocie 792 (siedmiuset dziewięćdziesięciu dwóch) złotych,
- 6) na podstawie 632 pkt 1 k.p.k. w związku z rozstrzygnięciem zawartym w pkt 2 wyroku obciąża oskarżyciela prywatnego A. P. poniesionymi przez niego kosztami procesu.

Na oryginalne właściwe podpisy

Z upoważnienia Kierownika

stażysta M. N.

UZASADNIENIE

W oparciu o dowody przeprowadzone w toku rozprawy głównej, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 lutego 2018 r. A. S. (1) przebywała na klatce schodowej budynku, w którym mieszka, gdyż chciała ustalić skąd pochodzi nieprzyjemny zapach wyczuwalny w jej mieszkaniu. Zobaczyła, że schody są pokryte jakąś substancją. W związku z tym postanowiła otworzyć drzwi wejściowe do budynku celem przewietrzenia klatki schodowej. Gdy próbowała otworzyć drzwi została zaatakowana przez sąsiada - A. P., który ją znieważył i spowodował u niej obrażenia ciała.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonej – k.54v; zeznania W. S. – k.55v; zeznania R. K. – k.56; zeznania R. S. – k.56; zeznania A. K. – k.56v/

Gdy oskarżona wyswobodziła się i weszła na schody by udać się do swojego mieszkania powiedziała w nerwach do A. P. „Ja cię kurwa załatwię”.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonej – k.54v; zeznania R. F. - k.57; zeznania C. P. – k.58/

A. S. (1) ma 40 lat. Oskarżona nie była karana sędownie.

/dowód: dane o karalności – k.39/

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd w całości oparł się na wyjaśnieniach A. S. (1) oraz zeznaniach W. S., R. K., R. S. i A. K., które były spójne i korespondowały ze sobą. Jednocześnie bezpośredni kontakt z tymi osobami na rozprawie nie dawał podstaw do kwestionowania szczerości ich zeznań.

Jednocześnie Sąd nie dał wiary relacjom A. P., M. P. i S. P., gdyż były one wzajemnie sprzeczne zarówno co do istotnych okoliczności zdarzenia jak i chronologii wydarzeń.

Jeśli chodzi o zeznania R. F. i C. P., były one subiektywnie szczere, gdyż świadkowie ci relacjonowali w ocenie Sądu to co powiedział im A. P.. Świadkowie ci potwierdzili wersję A. S. (1), że nie znieważyla sąsiada, a jedynie użyła słowa wulgarne w ramach swojej wypowiedzi kierowanej do A. P., ale nie w celu znieważenia go.

Za szczerze Sąd uznał także zeznania B. M., jednakże nie były one przydatne do ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Ponadto Sąd ustalił stan faktyczny w sprawie na podstawie dowodów z dokumentów, w tym opinii biegłego sądowego, których prawdziwość nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd zważył co następuje:

A. S. (1) została oskarżona o to, że w dniu 14 lutego 2018 r., w P., na klatce schodowej w budynku przy ul. (...) znieważyla A. P. przy użyciu słowa powszechnie uznanego za obelżywe, tj. o czyn z art. 216 § 1 k.k.

Czyn zabroniony z art. 216 § 1 k.k. popełnia ten kto znieważa inną osobę w jej obecności albo choćby pod jej nieobecność, lecz publicznie lub w zamiarze, aby zniewaga do osoby tej dotarła.

Jest to przestępstwo skierowane przeciwko godności osobistej człowieka, a więc przeciwko jego subiektywnemu poczuciu własnej wartości jako jednostki ludzkiej. Znieważenia może przybrać różne formy działania sprawy. Najczęściej będą to słowa lub gesty, które w odbiorze społecznym są obraźliwe. Może ono być popełnione tylko umyślnie.

Sprawca podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.

Ściganie odbywa się z oskarżenia prywatnego.

Mając na uwadze powyższe rozważania oraz poczynione w niniejszej sprawie ustalenia faktyczne Sąd nie stwierdził by A. S. (1) w dniu 14 lutego 2018 r. użyła pod adresem A. P. jakiegokolwiek słowa wulgarne ani by znieważyla go w inny sposób.

Reasumując, brak w zachowaniu sprawcy choćby jednego z elementów czynu zabronionego, powoduje zdekompletowanie jego znamion, a tym samym niemożność przypisania mu tego czynu. Tak więc skoro oskarżona swoim zachowaniem nie wyczerpała znamion czynu zabronionego z art. 216 § 1 k.k., zachodziła negatywna przesłanka procesowa z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. W tej sytuacji zgodnie z art. 414 § 1 k.p.k. Sąd wydał wyrok uniewinniający.

Zgodnie z przepisem art. 632 pkt 1 k.p.k., wobec uniewinnienia A. S. (1) kosztami procesu obciążono A. P..

Na oryginalne właściwe podpisy

Z upoważnienia Kierownika

stażysta M. N.